

25. marec a Fatima

25. marec je rovnako **fatimským dňom**, ako sú ním 13.máj - október, keď Matka Božia prichádzala z neba, aby nám dala svoje posolstvo záchrany, ako sú prvé soboty, ktoré si osobitne žiadala, tak 25. marec, keď v roku 1984 bola splnená podmienka z Fatimy a tak spečatený nástup jej víťazstva a našej záchrany.

Mária nás vo Fatime prišla varovať pred veľkým útokom mocností zla proti Bohu a jeho verným, ktorý sme na seba privolali tým, že sme sa svojou hriešnosťou dali do moci Božieho nepriateľa. Začne to bludom ateizmu, ktorý sa rozšíri z Ruska. Ako ochranu pred ním žiadala o zasvätenie sveta a Ruska jej Nepoškvrnenému Srdcu, ktoré má vykonať pápež spolu s biskupmi sveta. Ak sa to nestane, príde mnohé zlo, utrpenie a ničenie. To sa i stalo. No Matka Božia dala aj svoj prísľub:

"Nakoniec moje Nepoškvrnené Srdce zvíťazí".

Viacerí pápeži sa o to zasvätenie snažili, no mocnosti zla tomu dokázali zabrániť. Nakoniec sa to podarilo uskutočniť Jánovi Pavlovi II., a to **25. marca 1984**.

To bol začiatok prisľúbeného triumfu Nepoškvrneného Srdca Márie. Odvtedy začal komunizmus slabnúť, až sa táto neprekonateľná ozbrojená moc stratila neuveriteľne zázračne - priam Božím dychom.

Pád komunizmu bol však len predzvesťou a závdavkom úplného Božieho víťazstva cez triumf Nepoškvrneného Srdca Márie, ktoré musíme ešte spolu s ňou vybojovať.

A práve tento deň nám pripomína, akým spôsobom môžeme premôcť aj ostatné zlo, ktoré tu ešte je a tiež je ľudskými silami neprekonateľné...

1984

1988

25. marec

a až do víťazstva...

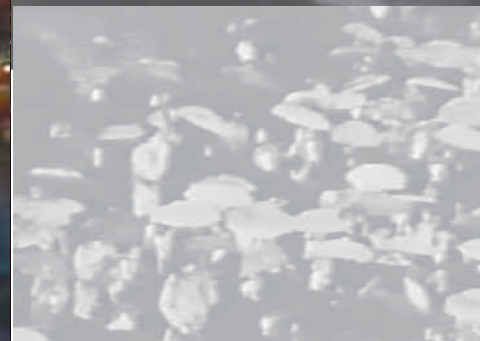

25. marca 1988 - v Mariánskom roku

BRATISLAVSKÝ VEĽKÝ PIATOK

z uhla pohľadu veriacich...

Komunizmus nebol len nejaký ľudský nepodarok. Bol súčasťou niečoho, čo je medzi nehom a zemou - súčasťou boja pekelných mocností proti Bohu. Od počiatkov kresťanstva sa vedelo, že okrem neustálych diabolských útokov na Božie dielo na zemi príde jedna veľká skúška, ktorá bude rozhodujúca a má rozhodnúť, kto bude na zemi konečným víťazom - či Boh alebo jeho nepriateľ. Katechizmus, v ktorom Božie zjavenie, obsiahnuté v Biblii vo forme príbehov, je usporiadané do formy náuky, o tom hovorí: „*Pred Kristovým príchodom musí Cirkev prejsť poslednou skúškou, ktorá otrasie vierou mnohých veriacich.*“ (KKC 657) Celé stáročia visela vo vzduchu otázka: Kedy to asi bude?

Až raz, na prahu dvadsiateho storočia, mal pápež Lev XIII. po svätej omši v stave extázy videnie a počul dva hlasy - satana a Krista. Satan si od neho žiadal jedno storočie, aby mohol vyskúšať jeho dielo na zemi a Kristus mu tú možnosť dal. Nato videl pápež čierňavu diablov, ako sa zniesli na zem. Vošiel do svojej pracovne a napísal známu a dodnes rozšírenú modlitbu k svätému Michalovi archanjelovi o pomoc a ochranu pred zlými duchmi. A títo potom celé roky skryte pripravovali svoje dielo skazy v dušiach jednotlivcov, až sa to zlialo v silu ich prevahy.

O 33 rokov neskôr prichádza vo Fatime Matka Božia z neba, aby nás varovala pred trestom, ktorý ľudstvo na seba uvalilo svojou hriešnosťou, lebo sa ňou vydalo pod vládu Božieho nepriateľa, a ten nepozná zľutovanie ani spravodlivosť. Mária volá ľudstvo k návratu k Bohu, k modlitbe a pokániu, lebo Boží nepriateľ už ide uplatňovať svoju získanú moc. Diabolské mocnosti získali vo svete už takú prevahu, že sú pripravené svoje skryté pôsobenie zmeniť na viditeľné a verejné. Práve o tom hovorí Mária, keď oznamuje hrozbu, že Rusko rozšíri svoje bludy a bude mnohé utrpenie nevinných, najmä za vieru a prenasledovanie Cirkvi. Teda hovorila vyslovene o komunizme ako o zviditeľnenom a mocenskom diabolskom útoku.

Naraz dve také dosiaľ nebývalé nebeské varovania - a následne to, čo dnes už môžeme zreteľne pozorovať: celosvetová a dejinná duchovná kríza, tie nás nenechávajú na pochybách, že prežívame tú skúšku viery, o ktorej hovorí Katechizmus a ktorú Biblia už v časoch apoštolov nazýva „veľkým odpadom“, ktorý má nastať pred slávnym druhým príchodom Krista na svet. A komunizmus bol súčasťou tohto diabolského útoku.

Spod jarma komunizmu sa túžili dostať aj neveriaci. A to ešte neboli postihnutí tým útlakom, ktorým boli postihnutí veriaci. Náboženstvo bolo nazývané „tmárstvom“, pritom bola hlasito deklarovaná sloboda náboženstva. A koľké osobné tragédie, väznenia, rodinné tragédie, zmarené talenty tých, čo sa nemohli dostať na štúdiá, že sú z nábožensky zaťaženej rodiny. Mnohé profesie boli výslovne pre veriacich nedostupné, už pred nástupom na štúdium bolo vyžadované také prehlásenie, že je „vyrovnaný s náboženstvom“. Pristihnutie na spoločných modlitbách v domoch alebo na chatách bolo trestným činom - podľa známeho paragrafu: „marenie štátneho dozoru nad cirkvami“. Cirkev bola určená len na dožitie, vymretie, biskupské stolce zostávali neobsadené, fungovanie cirkevného života tým paralyzované.

Slovenskí emigranti na Západe chceli zorganizovať 25. marca 1988 pred našimi ambasádami v zahraničí protestné zhromaždenia za slobodu Cirkvi u nás. Mali sme sa k nemu nejakým zhromaždením pripojiť aj my doma na Slovensku. Ale - ako sa hovorí: „človek mieni, Pán Boh mení“ - pre istú udalosť v zahraničí nebolo vhodné plánované akcie pred ambasádami v tom čase uskutočniť. Ale na Slovensku sa už nieslo od ucha k uchu, že 25. marca bude na „Hviezdoslaváku“ tiché polhodinové zhromaždenie veriacich len so sviečkami v rukách. A čo bola novota: aj na príslušný úrad bolo toto zhromaždenie písomne oznámené, i s uvedením dôvodu - ako prvé: „za menovanie katolíckych biskupov pre uprázdnené diecézy na Slovensku,“ ďalej za náboženskú i občiansku slobodu.

Veriaci s túžbou čakali túto chvíľu. A komunisti, ktorí sa snažili o zdanie náboženskej slobody, sa snažili skrytými ťahmi technickej údržby osvetlenia a čistenia mesta uskutočnenie zhromaždenia znemožniť. Zastavili prístupové cesty, ľudí od vlakov z celého Slovenska nepustili do mesta, autá zastavovali pred Bratislavou, odklonili hromadnú dopravu. A veriacich sa snažili už vopred zastrašiť: v nemocniciach pripravovali krv, sanitky mali pohotovosť, všeobecne sa vedelo, že sa tam chystá niečo veľmi tvrdé. Naozaj sme tam išli s tým, že sa možno domov nevrátime. Vedeli sme, že sa tam môže stať „nehoda“. Ale práve to nás utvrdzovalo v tom, že tam treba ísť, lebo ide o vyznanie viery. Teraz treba ísť, aj keby bolo treba život obetovať. - Takže to bol naozaj skutok viery. Ak komunizmus bol nástrojom tej veľkej skúšky viery, potom toto bola naozaj naša odpoveď, daná Bohu na túto skúšku. Aj keď sme napokon prežili, okúsili sme len nejaké obušky a vodné delá. Bohu teda stačila naša ochota, ako v prípade obety Abraháma. A ako vtedy, tak aj teraz sa to zarátalo za obstatie v skúške, za naše víťazstvo nad komunizmom, ktoré nám potom bolo dané zhora.

Fatimské posolstvo a 25. marec

Keď hovoríme o zápase s komunizmom, nemôžeme nespomenúť Fatimu - tam sme dostali nebeské posolstvo, ktoré nás pred komunizmom varovalo a dalo nám aj prostriedok osobitne určený na obranu pred ním: Osobitne žiadala Matka Božia, aby pápež s celou Cirkvou zasvätil svet a Rusko jej Nepoškvrnenému Srdcu. Povedala: ak táto podmienka nebude splnená, Rusko rozšíri svoje bludy a nastane veľké utrpenie a prenasledovanie Cirkvi. To sa i stalo: len krátko po týchto fatimských zjaveniach, v tom istom roku 1917, vypukla červená komunistická revolúcia a nastalo utrpenie nebývalých rozmerov.

Pápeži sa počas 67 rokov snažili o toto zasvätenie, ale nepodarilo sa to - nepripojila sa k nemu celá Cirkev. Až Ján Pavol II., po tom, čo písomne vyzval všetkých biskupov sveta, aby sa k nemu pripojili, uskutočnil toto zasvätenie tak, že tým už bola podmienka z Fatimy splnená. Stalo sa to 25. marca 1984. A skutočne: Dovtedy sa nedalo s komunizmom pohnúť. Ale hneď po tomto zasvätení sme zažili pamätný Velehrad '85, odvahu veriacich v podpisových akciách, potom bol vyhlásený Mariánsky rok a počas neho, práve na výročie toho zasvätenia 25. marca 1988 sviečkové zhromaždenie veriacich - Bratislavský veľký piatok a sami sme mohli vidieť komunizmus, ako bledne jeho sila a napokon sa mocný komunizmus stráca ako Božím dychom.

Berlínsky múr a jeho pád sa stal veľkým symbolom pádu komunizmu. Ale je len symbolom toho, čo je možné vidieť aj len ľudskými očami, čo sa navonok udialo. Bratislavský veľký piatok je však symbolom, ktorý dáva poznať i viac - i to, prečo padol aj ten berlínsky múr, čo je za tým: Že Boh je pánom dejín a keď bola splnená nebeská podmienka z Fatimy, dovtedy neprekonateľný komunizmus i berlínsky múr padol.

Biblické súvislosti

Prečo v takejto úlohe Mária?

- Na to nám dáva odpoveď samotná Biblia: Keď ľudstvo vo svojich počiatkoch zlyhalo vo vernosti Bohu a vydalo sa tým do moci Božieho nepriateľa, on sa stal „kniežaťom tohto sveta“. Boží život - „život milosti“ v ľudstve úplne vyhasol a nebo zo strany zeme zostalo zatvorené. Vtedy Boh vyslovuje svoj plán zachrany a hovorí pekelnému hadovi: „Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou...“ Vtedy ustanovil za veliteľku svojho boja proti svojmu nepriateľovi ženu, ktorú neskôr v Biblii spoznáme ako „plnú milosti“, a jej meno je Mária. Lebo tento boj na zemi musí vybojovať ľudstvo. Preto aj Boží Syn sa musel stať človekom, keď mal v ňom zohrať svoju nezastupiteľnú úlohu - len on, Boh, mohol na zemi znovu zapáliť vyhasnutý Boží život v dušiach. Ale aj on musel s Božím nepriateľom bojovať v ľudskej slabosti, aby jeho víťazstvo platilo za ľudí. V Biblii sám o svojej úlohe hovorí ako o hospodárovi, ktorý zaseje zrno do zeme a odíde, kým siatba rastie, on potom príde až v deň žatvy, aby zobral úrodu.

Boží Syn, Ježiš Kristus, sa stal spasiteľom človeka: Každý, kto prijme jeho vykúpenie tak, ako ho na Božom nepriateľovi vyhral - teda podľa pravidiel, ktoré sú dané v jeho evanjeliu - stáva sa už tu na zemi budúcim obyvateľom neba. Ale svet ako taký zostáva stále v moci Božieho nepriateľa, ten zostáva „kniežaťom tohto sveta“ a Boží verní sú tu akoby cudzincami. Navrátenie stvoreného sveta jeho Stvoriteľovi musí vybojovať Kristom oživené ľudstvo - aby ako má účasť na Božom boji, tak malo účasť aj na jeho víťazstve. A veliteľkou tohto boja je jedna z ľudí, Mária. V nej poznávame tú Ženu z raja postavenú do nepriateľstva proti diablu a jej Ježiš z kríža slovami: „Žena, hľa tvoj syn“ odovzdáva v jedinom prítomnom vernom učeníkovi všetko vykúpené ľudstvo a ustanovuje ju za Matku. Táto Žena ako Matka prichádza z neba v mnohých materských zásahoch svojich zjavení do života svojich detí, až napokon prichádza vo Fatime ako Veliteľka toho rozhodujúceho boja dejín. Predpovedá celú bolestnú etapu boja a dáva prísľub: „Nakoniec moje Nepoškvrnené Srdce zvíťazí!“

Aj predobraz Fatimy v Biblii

Nachádzame ho v jedinej prorockej knihe Nového zákona, v Apokalypse. V dvanástej kapitole čítame: „Na nebi sa ukázalo veľké znamenie: Žena odetá slnkom...“ A ďalej sa oproti nej postavil „veľký červený drak“, ktorý útočí na ženu a na jej potomstvo... a neskôr sa spomína i apokalyptická šelma, ktorej drak odovzdal svoju moc...

Tento biblický obraz sa stal skutočnosťou v roku 1917, keď sa od mája do

októbra zjavovala vo Fatime Matka Božia. Pri svojom záverečnom zjavení dala vopred prísľúbené znamenie - veľký „slnečný zázrak“, ktorý videli všetci, veriaci i neveriaci, 70 tisíc prítomných. A hneď nato, len o niekoľko dní, vypukla v Rusku veľká červená revolúcia, pred ktorou Mária varovala skôr, než nastala. Doslovnejšie sa už tento apokalyptický obraz o Žene, odetej slnkom a červenom drakovi ani splniť nemohol. A nám tu zostal cez desaťročia utrpení nebeský prísľub: „Nakoniec moje Nepoškvrnené Srdce zvíťazí!“

Až napokon sme už v našich dňoch mali možnosť zažiť aj jeho čiastočné splnenie - zázračný pád komunizmu. To nebolo v ľudských silách, ani nie náhodou, bolo to už Máriino víťazstvo. Stalo sa práve takým spôsobom, aký proti nemu dala vo Fatime: tým ňou žiadaným zasvätením, po ktorom sa dovtedy nepremožiteľný komunizmus stratil ako para nad hrncom.

Bola to veľká vec, pred jeho pádom nepredstaviteľná. My sa z toho však nevieme ani dostatočne radowať, lebo sa tu rozmohlo iné, ešte horšie zlo: červený drak, ktorý bojoval proti Bohu násilím, odovzdal moc šelme, ktorá proti nemu bojuje skryte, nenápadne, ale o to nebezpečnejšie. A rúca všetky duchovné a mravné hodnoty potichu, číhajúc zo svojho úkrytu.

Zázračný pád komunizmu by nám však mal byť povzbudením, že ako podľa pokynov nebeskej Veliteľky padol červený drak, tak rovnakým spôsobom - podľa jej pokynov fatimského posolstva - padne aj šelma.

... a ešte:

Biblický pohľad na samotné sviečkové zhromaždenie

Boj Dávida s Goliášom sa stal symbolom všetkých Božích zápasov celých dejín spásy, keď podstatne slabší Boží verní premôžu obrovskú presilu svojich nepriateľov.

Boh mohol svojich verných ochrániť pred Goliášom, ktorý ich v čele vojska ohrozoval, aj iným spôsobom - Goliáš mohol padnúť na zlyhanie srdca. Ale Boh chcel ukázať, akú silu vie dať slabým, ktorí v neho dôverujú. Preto poslal chlapca s piatimi kamienkami a prakom proti plne ozbrojenému obrovi a chlapec ho premohol.

Zápas s komunizmom bol jednoznačne tiež takým Božím zápasom, svedčí o tom i nebeské posolstvo z Fatimy, ktoré ho predpovedalo, a Biblia, ktorá predpovedala fatimské posolstvo. Bol teda súčasťou mimoriadne významného Božieho zápasu v dejinách spásy - zápasu, ktorý ešte trvá.

Sviečkové zhromaždenie veriacich bolo postavenie sa bezbranných na obranu viery proti násilnému ateizmu; bolo na obranu Cirkvi, však aj prvý bod požiadaviek bol „za menovanie katolíckych biskupov pre uprázdnené diecézy na Slovensku.“ Bol to zápas bezbranných veriacich s ozbrojenou ateistickou mocou, majúcou aj vojenský pakt.

Tento počín veriacich bol uprostred celého komunistického tábora a celej nežnej revolúcie jediné postavenie sa vyslovene veriacich na obranu viery. Bol to Boží zápas. - Boh opäť mohol poraziť komunizmus aj bez neho, predsa však chcel ukázať to, čo v zápase Dávida s Goliášom. A práve tu, 25. marca v Bratislave, v Mariánskom roku ukázal to, čo chcel ukázať: že ide o boj pod vedením Márie, ktorý predurčil ešte v raji - Máriinu prítomnosť účastníci tak mocne pociťovali a sila, ktorou bezbranní veriaci zvíťazili nad komunizmom, pochádzala z toho zasvätenia, ktoré sa udialo práve 25. marca, keď bola splnená podmienka z Fatimy.

Keď bude raz Boh oslavovaný pre Máriino konečné víťazstvo nad pekelným hadom, Bratislavský veľký piatok má šancu stať sa takým symbolom novodobých dejín, akým bolo víťazstvo Dávida nad Goliášom v Starom zákone.

Ale to nie je koniec

Pád komunizmu bol len začiatkom víťazstva, prisľúbeného vo Fatime. Matka Božia vo Fatime žiadala okrem zasvätenia sveta a Ruska pápežom a celou Cirkvou aj iné zasvätenie: Aby sa každý z nás zasvätil jej Nepoškvrnenému Srdcu. Ako zasvätenie sveta vedením Cirkvi bolo určené proti vládnucemu mocenskému ateizmu, čiže komunizmu, tak proti praktickému ateizmu, vládnucemu v srdciach jednotlivcov, je určené toto zasvätenie každého z nás. Sila tohto zasvätenia má moc zmeniť duchovnú atmosféru vo svete a vzbudiť túžbu ľudstva po návrate k Bohu.

Preto ideme ďalej

a na pamätnom mieste Bratislavského veľkého piatku vo výročný deň zasvätenia sveta, ktoré dalo silu bezbranným veriacim postaviť sa proti mocenskému ateizmu, odvtedy už dvadsať rokov konáme nové „zhromaždenie veriacich“ proti terajšiemu duchovnému zlu a tu sa zasväcujeme Márii za úplné víťazstvo jej Nepoškvrneného Srdca vo svete.

Každoročne po spomienkovej slávnosti na sviečkovú manifestáciu a po následnej svätej omši sa opäť vrátíme na toto pamätné miesto, aby sme po Bratislavskom veľkom piatku tak, ako sa to dialo aj po Ježišovom Veľkom piatku, zotrvali s Máriou na modlitbách vo večeradle a vyprosili nové Turíce pre tento svet. Lebo len taká premena, aká sa tam stala na Turíce pôsobením Ducha Svätého, môže zmeniť duše a srdcia ľudí, aby svetu nastala vo Fatime prisľúbená éra pokoja.

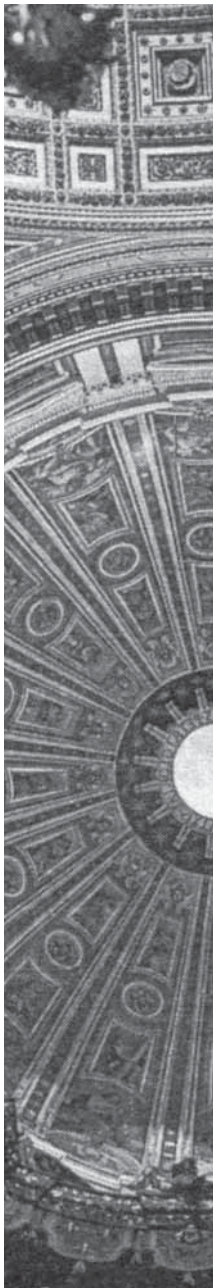
* * *

Nech vedia všetci, i tí, ktorým štyridsaťročná ateizácia vzala poznanie viery, že Boh je pánom dejín a konečným víťazom na tomto svete bude On. A to je naše najväčšie šťastie, lebo on je dobrý a láskavý - je ten najlepší Otec.

Ako dobrý otec vedie dieťa za ruku a hovorí mu, kadiaľ prechádzajú a kam idú, tak aj Boh nás kráčajúc dejinami vedie za ruku a dáva nám poznať, čím nám treba prejsť a kam smerujeme.

Ako je to v dejinách ľudstva, tak je to aj v osobnom živote: toho, kto od neho neodíde, každého jedného nás vedie a sprevádza a my jeho prítomnosť skúsime. Naša viera v Boha nie je niečo vymyslené, alebo od niekoho prijaté, ale je to osobné presvedčenie z osobnej skúsenosti, zo zážitkov jeho prítomnosti v našom živote. Je to videnie očami duše. - Kto Boha hľadá, tomu sa On dá poznať.

Symbolika dátumov

V celej Biblii, a to ako v Starom zákone, tak i v Novom zákone, nachádzame akúsi symboliku počtov a čísiel, ktorou nám Boh akoby dával také ešte navyše jedno potvrdenie platnosti toho, čo nám oznámil.

Niečo podobné nachádzame aj v tejto významnej etape dejín našej spásy - v ére Fatimy: objavuje sa tu akási podivná symbolika dátumov.

Keď pápež Ján Pavol II. ležal po atentáte v nemocnici, uvedomil si, že tento atentát ale aj zázračná ochrana, ktorej sa mu pri ňom dostalo, sa udiali 13. mája, presne vo výročný deň prvého zjavenia sa Panny Márie vo Fatime - dokonca presne v tú hodinu. Hlboko si vtedy uvedomil, že tým mu bolo dané jasné poukázanie na Fatimu. A fatimské posolstvo sa potom stalo výraznou črtou jeho pontifikátu.

Pápež Lev XIII. mal svoje videnie o útoku pekelných mocností 13. októbra 1884 - a práve 13. októbra 1917, o 33 rokov neskôr, bolo záverečné zjavenie vo Fatime a veľký slnečný zázrak ako veľké znamenie na nebi, viditeľné všetkým.

Mystický jav Leva XIII. sa udial v roku 1884 a satan si vtedy žiadal jedno storočie a dostal ho na plné vyskúšanie svojich schopností proti Božiemu dielu. Zasvätenie sveta a Ruska, o ktoré Mária žiadala vo Fatime, sa dlhé desaťročia nedarilo uskutočniť, podarilo sa to až v roku 1984 - presne sto rokov po tomto videní. Počas celého storočia svojej plnej moci sa satanovi darilo tomu zabrániť.

25. marca 1984 sa uskutočnilo zasvätenie sveta Ne-poškvrnenému Srdcu Márie tak, ako to vo Fatime žiadala - Svätým Otcom spolu s biskupmi sveta. Vtedy bola spečatená porážka komunizmu, vtedy nastal zvrat v celom tomto veľkom boji, ktorý vtedy začal smerovať k Máriinmu víťazstvu. Že sa zhromaždenie veriacich na obranu viery v Mariánskom roku stalo práve 25. marca, to by mám malo ukázať podobne, ako Jánovi Pavlovi II. atentát, odkiaľ pochádzala

sila a odhodlanie veriacich postaviť sa proti Goliášovi, ísť do nebezpečenstva brániť svoju vieru a Cirkev - že pochádza z toho zasvätenia. A my by sme si teraz mali uvedomiť, akú silu malo zasvätenie sveta proti mocnému komunizmu, a že takú istú ľudsky nepredstaviteľnú silu má v sebe aj to zasvätenie každého z nás, ktoré Mária tiež žiadala, proti všetkému zlu našej doby a pre završenie jej sľúbeného víťazstva.

* * *

Toľké náhodné zhody dátumov! Kto chce, môže tvrdiť, že je to všetko náhoda. Ale musel by uznať, že až príliš podivuhodná zbierka náhod.

* * *

Medzi toľkými súvislosťami však prekvapuje jedna „ne-súvislosť“: Prečo Svätý Otec na to zasvätenie sveta zvolil práve 25. marec, a nie niektorý „fatimský“ datum - prečo nie prvú sobotu mesiaca, prečo nie 13. máj alebo 13. október... Prečo zvolil 25. marec, na ktorý Cirkev už má jeden vážny titul: sviatok Zvestovania Pána. Len toto jediné vyzerá na prvý pohľad, akoby sa vymykalo z množiny súvislostí.

A predsa má aj tento dátum, ktorý sa tu objavil ako nový, až tak vážnu súvislosť, že to nemohla byť náhoda táto pápežova voľba:

Katechizmus hovorí: „Pred Kristovým príchodom musí Cirkev prejsť poslednou skúškou, ktorá otrasie vierou mnohých veriacich.“ (KKC 657) Toto, čo prežívame, sú teda udalosti pred druhým Kristovým príchodom. A 25. marec je sviatok Zvestovania prvého Kristovho príchodu. Vtedy Boh dostal „áno“ Márie pre príchod Spasiteľa na tento svet. A 25. marca 1984 dostal Boh zasvätenie sveta, čiže dostal zo sveta naše „áno“ dané Bohu rukami Márie pre jeho druhý príchod. Vtedy nastal zvrat v boji víťaziaceho satana na stranu víťazstva Márie, ktorá „ako pripravila prvý príchod Krista, tak pripraví aj jeho druhý príchod“ - ako hovorí pred tristo rokmi sv. Grignon, ktorého socha stojí na kolonáde vo Fatime, lebo on bol prorokom, predpovedajúcim túto Máriinu dobu - dobu Fatimy. Takže aj tu nachádzame súvislosť, ktorá azda ešte len bude plne pochopená.

Pápež Lev XIII.
1878 - 1903

V roku 1571 tiahlo obrovské turecké vojsko po mori na Európu s cieľom zničiť kresťanstvo. Na ostrovoch, cez ktoré prešli, už kresťanov brutálne vyvražďili a tiahli na kontinent. Pápežovi Piovi V. sa podarilo sústrediť len niekoľko španielskych, benátskych a svojich lodí a títo kresťania vyplávali v ústrety veľkej presile, doprevádzaní modlitbami celej Európy. Ulicami Ríma a iných miest chodili procesie, modliace sa ruženec.

V jednej chvíli pápež podišiel k oknu a povedal: V tejto chvíli kresťania zvíťazili. Bolo to ľudsky nemožné a nik sa mu neodvážil uveriť. Až o niekoľko dní prišiel posol z bojiska a víťazstvo pri Lepante potvrdil. Bolo to 7. októbra 1571. Na pamiatku tohto víťazstva na 7. októbra pápež ustanovil sviatok Panny Márie ružencovej.

25. marec 1984
Ján Pavol II. - pápež Fatimy
Panna Mária z Fatimy v bazilike sv. Petra v Ríme

Bazilika Panny Márie Pomocnice kresťanov v Turíne, ktorú videl sv. don Bosko v proroctve sne a začal ju stavať bez prostriedkov. Na dvoch bočných kupolách sú anjeli, jeden drží zástavu s rokom 1571, teda rokom víťazstva pri Lepante. Druhý drží veniec víťazstva. Podľa pôvodných nákresov dona Boska ten druhý mal držať zástavu s rokom 19.. bez posledného dvojčíslia. Dnes už vieme, že ten rok veľkého Máriinho víťazstva pred rokom 2000 mal byť rok 1989. A uprostred týchto dvoch veľkých Máriiných víťazstiev čnie hlavná kupola so žiariacou postavou Panny Márie, oznamujúca jej konečné a úplné víťazstvo.

Obnova zasvätenia sveta v roku Veľkého jubilea 2000 v Ríme s biskupmi celého sveta.

Každý z nás je Bohom povolaný k životu, a povolaný aj zapojiť sa do úsilia i boja o budúcnosť svoju i budúcnosť sveta. Niet na tejto zemi neutrálneho miesta. Každá ľudská duša je územie, o ktoré sa bojuje. Môžem územie svojej duše vydať Božiemu nepriateľovi tak, že žijem v hriechu a ľahostajnosti či nepriateľstve voči Bohu. A môžem toto územie vrátiť Bohu - Stvoriteľovi, ktorému právom patrí a ktorý miluje svoje stvorenie. K tomu nás volá Mária vo Fatime: pokáním očistiť svoju dušu od hriechu a modlitbou nadviazať spojenie s Bohom. Je to nádherné dobrodružstvo, ku ktorému nás Boh volá a diabol nám ho závidí.

A v tejto dobe rozhodujúceho boja sa okrem krstného zasvätenia Bohu môžem zasvätiť i Márii a tým posilňujem jej bojový oddiel za navrátenie nie len územia mojej duše Bohu, ale aj celého stvoreného sveta, ktorý mu jeho nepriateľ úskokom uchvátil. A túžim túto úžasnú šancu neponechať si len pre seba, ale podeliť sa o ňu so všetkými, i tými, čo o týchto veciach ešte nepočuli. Lebo v Božom tábore nikto nikomu nezávidí, každému dopraje a všetci majú radosť z radosti iných. Tak trochu táto atmosféra zažiarila v tom krátkom „čase milosti“, v čase pádu komunizmu. Ale v plnosti sa vráti až v čase zavŕšenia víťazstva Nepoškvrneného Srdca Márie. Vtedy zmizne čierňava, ktorá nás priotrávila a klamala, všetci spoznajú pravdu a pôjdu za ňou. Budú to nové Turíce a následne nová evanjelizácia, ktoré vyjdu z večeradla našej doby tak, ako z Večeradla v Jeruzaleme vyšli prvé Turíce a prvá evanjelizácia. A tak napokon pôjdeme všetci v ústrety Pánovi, ktorý už bude môcť na tento svet prísť v sláve a všetko obnoví.

**Príď, Duchu Svätý,
príď na mocný príhovor
Nepoškvrneného Srdca Panny Márie,
tvojej milovanej nevesty!**

1993

2000

2003

2011

Vydalo: Združenie Máriina doba, Jašíkova 20, 821 03 Bratislava
Pre vnútornú potrebu

www.mkh.sk

Matka Božia vo Fatime žiadala nielen o zasvätenie sveta a Ruska pápežom spolu s Cirkvou, ale aj zasvätenie seba samých, každého z nás, jej Nepoškvrnenému Srdcu.

Keď sme mali možnosť vidieť, akú nadprirodzenú silu malo zasvätenie sveta vedením Cirkvi proti mocenskému ateizmu komunizmu, môžeme si uvedomiť, akú nadprirodzenú silu má aj to zasvätenie každého z nás, o ktoré Mária žiadala, proti praktickému ateizmu, roztrúsenému všade medzi nami.

* * *

Víťazstvo nad zlom, ktoré rozosieva vo svete Boží nepriateľ, nemožno dosiahnuť ľudskými silami, iba z moci Božej - iba zázrakom. Ku každému zázraku je však potrebný od ľudí skutok viery.

K zázračnému pádu komunizmu dostal Boh skutok viery od bezbranných veriacich, ktorí sa postavili proti presile na obranu viery a Cirkvi, ochotní podstúpiť čokoľvek, čo tam hrozilo.

Božím riadením sa to stalo na výročitý deň zasvätenia sveta, aby sa tak ukázalo, odkiaľ pramenila k tomu nadprirodzená sila. A potom sme zažili zázrak...

Preto na tomto pamätnom mieste a v tento pamätný deň chceme dať Bohu náš skutok viery aj pre zavŕšenie víťazstva nad všetkým zlom našej doby.

Preto sa tu stretáme vo večeradle modlitby s Máriou, aby sme vyprosili nové Turíce, lebo len Duch Svätý môže spôsobiť premenu ľudských srdiec, ako sa to stalo na prvé Turíce.

Tu sa zasväcujeme Nepoškvrnenému Srdcu Márie pre jej konečné víťazstvo.

A veríme, že ono príde tak, ako sme zažili jeho predzvesť a závdavok - pád komunizmu..